

NEDERLANDS
FILM FESTIVAL
Officiële Selectie 2024

Docmakers presenteert
in co-productie met NTR

Geluid in 't goeje

Geloof in het goede

een film van **Suzanne Raes**

SCENARIO & REGIE SUZANNE RAES PRODUCENT ILJA ROOMANS CAMERA ROB HODSELMANS NSC
GELUID & SOUND DESIGN ALEX BOOY EDITOR NOUD HOLTMAN NCE RESEARCH NIKI JANSSEN
TEKSTSCHRIJVER FRANS POLLUX UITVOEREND PRODUCENT LIEKE VAN DEN OUWELANT
KLEURCORRECTIE MICHIEL RUMMENS BEELDAFWERKING JAN JAAP KUIPER EINDREDACTEUR NTR MARLOES BLOKKER
GELUIF IN 'T GOEJE IS EEN PRODUCTIE VAN DOCMAKERS IN CO-PRODUCTIE MET NTR EN KWAM TOT STAND IN HET KADER VAN TELEDOK

telegoc

DOCMAKERS

ntr:

DOC

COBO

NL FILM
FONDS

take
limburg

provincie limburg
geïncubated door de Provincie Limburg

CineDeli

Geluif in 't goeje

Op **donderdag 3 oktober 2024** opent de documentaire ***Geluif in 't goeje*** het [Limburg Film Festival](#) (LFF). Na deze Limburgse première volgt een **exclusieve release in Limburg** in verschillende bioscopen waaronder theaters in Maastricht, Roermond en Venlo.

Deze nieuwe Suzanne Raes (Dicht bij Vermeer) documentaire vertelt het verhaal van de hechte dorpsgemeenschap in het Limburgse Beesel die zich voorbereidt op het eeuwenoude en indrukwekkende theaterspektakel **Draaksteken**. De film dompelt je onder in **de intieme sfeer** van de dorps gemeenschap terwijl het brede **maatschappelijke thema's** aansnijdt waarin het goede en het kwade mythische proporties aanneemt.

[LINK NAAR TRAILER](#)

[DOWNLOADLINK STILLS](#)

Distributeur: Cinema Delicatessen info@cinemadelicatessen.nl

Regisseur Suzanne Raes, bekend van prijswinnende documentaires zoals *Dicht bij Vermeer* en *Kom nader*, weet ook in "Geluif in 't goeje" de kern van menselijke verhalen te vangen. Haar eerdere werk werd onder andere genomineerd voor een Gouden Kalf en zelfs ingezonden voor de Academy Awards®. Ook deze nieuwe film heeft een krachtige boodschap en cinematografische stijl.

Suzanne Raes gaat op een persoonlijke tour langs verschillende Limburgse theaters voor nagesprekken in:

[Luxor Reuver](#)

[Theater Zicht in Sittard](#)

[De Nieuwe Scene in Venlo](#)

[ECI Cultuur Fabriek in Roermond](#)

[Lumière Maastricht](#)

[Filmhuis De Spiegel Heerlen](#)

Voor meer informatie over vertoningen en tickets kunt u terecht op de websites van de betreffende bioscopen.

Director's note

Ik heb een drakenliefde, iets dat wel eens misverstanden oproept. Ooit was ik in China op een filmfestival waar ik een gids kreeg toebedeeld die me vier dagen zou begeleiden. De gids vroeg op het vliegveld wat ik naast het festival wilde zien in de stad. Ik zei haar dat ik geïnteresseerd was in draken. Het bleef even stil. Toen knikte ze en bracht me naar het hotel. De volgende dag stond ze klaar in de lobby met een ernstig gezicht. *"I have to tell you something. Dragons don't exist in China."* Toen we het misverstand uit de wereld hadden, bleek er gelukkig genoeg te zien. Natuurlijk bestonden de draken wel, we kwamen ze letterlijk op elke lantaarnpaal tegen. *"Iets kan zijn verzonnen, en daarom juist bestaan"*, schreef Herman Finkers.

Bij mij begon het zo'n 20 jaar geleden. Bij mijn zonen zag ik dat de draak een ongelofelijke aantrekkingskracht uitoefende. De draken mochten meedoen in hun spel met de dino's maar ook bij de ridders, de lego en in hun zelfgemaakte dierentuinen. De draak was van alle wezens het meest aantrekkelijk, een dino met superpower. Toen mijn kinderen ouder werden, keek ik met hen naar series als *Merlin*, later naar *The Hobbit* en *The Lord of the Rings*, nog later naar *Game of Thrones*. Series met daarin fantastische, wijze, en gruwelijke draken. Ik bezocht wanneer ik maar kon in het buitenland drakenplekken, drakenbergen en drakengrotten.

Want ze zijn overal: in Japan, Turkije, Zwitserland, Engeland en Spanje. In oeroude sages en sprookjes vind je draken terug: Sint-Joris vocht tegen de draak en overwon het kwaad. En of hij nou Saint George heet of de heilige Georgius, overal in Europa was deze middeleeuwse held populair. In verschillende Europese steden zijn er eeuwenoude evenementen waarin de draak gestoken wordt. In Furth im Wald, Gent, maar ook in het Limburgse Beesel.

Ik was dus geïntrigeerd door de draak als cultureel fenomeen. Ik las mythes en sprookjes en verdiepte me in de wetenschap die zich met mythes en sprookjes bezighield. Ik las over het archetype van de draak dat zich verschuilt in het oudste deel van onze hersenen: ons reptielenbrein; over de Freudiaanse gedroomde draak die eigenlijk een oudere vrouw is, de Aziatische draak die verbonden is met natuurkrachten of de poort naar de hemel bewaakt. Ik las over de zevenkoppige draak van de Apocalyps.

Ik wilde lang een film maken waarin dat wereldwijde fenomeen doorgrond zou worden, waarin ik kon vertellen hoe draken konden ontstaan en bestaan. Een film waarin de draak wordt ontleed, zowel wetenschappelijk, cultureel en psychologisch. Waarin de draak als all time favorite bestaat, omdat mensen hun angsten bezweren door het verzinnen van monsters en vertellen van verhalen. Een film dus over de waarde van die verhalen maar ook over hoe die mensen verbinden. In die tomeloze ambitie liep ik vast: je kan ook te veel weten om een goed verhaal te vertellen.

In 2021 kwam ik als onderdeel van mijn drakenresearch in Beesel, een Limburgs dorpje met zo'n 2500 inwoners. Daar wordt eens in de zeven jaar het Draaksteken georganiseerd, een groot openluchtspektakel waaraan zo'n 800 vrijwilligers meewerken. De voorbereidingen voor de editie van 2023 waren net begonnen. Er waren plannen om dit eeuwenoude spel te vernieuwen, met een nieuwe tekst en nieuwe rollen, dichterbij de actualiteit. Het leek me geweldig om dit proces te volgen voor een documentaire film.

Want ik zag in dit kleine dorp de thema's terug waar heel Nederland mee worstelt. Eén van de hoofdpersonen van de film zegt: "De Draak is onze spiegel, juist door het Draaksteken kunnen we de pijnpunten van het nu zien." Wat zijn die pijnpunten dan? Die gaan voor mij over machthebbers die niet weten waar mensen dagelijks mee te maken hebben. Over mensen die zich door de macht in de steek gelaten voelen. Het dorp is in de loop van de jaren veel voorzieningen kwijtgeraakt. De sociale verbinding staat onder druk, en dat maakt juist zo'n evenement als het Draaksteken zo waardevol. Maar de nieuwe tekst van het Draaksteken gaat ook over emancipatie van minderheden en polarisatie: "Iedereen heeft zijn eigen verhaal, wie weet nog wat de waarheid is?" De spanning tussen traditie en vernieuwing, hoe voorkom je dat je vastroest in geijkte patronen en hoe behoud je wat waardevol is?

De meest 'spiegelende' tekst uit het stuk is: "Het kwaad zit in iedereen". Mensen kunnen met de beste bedoelingen dingen doen die de ander kwetsen. Een documentaire is bij uitstek een manier om inzicht te geven hoe andere mensen in elkaar zitten, en om je in die ander te kunnen verplaatsen. Ook in Beesel komen mensen soms tegenover elkaar te staan. Hoewel de coronacrisis geen rol in de film speelt, konden we er ook niet helemaal om heen. Want ook in Beesel heeft die tijd gezorgd voor polarisatie. Het verschil echter met het leven in de stad of in de virtuele werkelijkheid van social media is dat mensen in een dorp wat voorzichtiger zijn in het uiten van die kritiek. Je kan niet zomaar alles roepen als je zo bij elkaar betrokken bent.

"Als de mensen in Nederland zien wat er in Beesel gebeurt, kunnen ze er wat van leren", zegt schrijver Frans Pollux aan het begin van *Geluiif in 't Goeje*. De film is ook een zoektocht daarnaar: wat zou je dan kunnen leren van het Draaksteken en de mensen in Beesel?

Het mooiste wat ik zag en in de film kon laten zien is dat er ondanks die verschillen in machtsposities en standpunten het Draaksteken er inderdaad werkelijk voor zorgt dat mensen zich met elkaar verbinden. Door die bijzondere samenwerking worden verschillen overstegen. De filmtitel *Geluiif in 't Goeje* heb ik niet voor niets en zonder enige ironie van het Draaksteken 2023 afgeleid. "Ieder dorp zou een Draaksteken moeten hebben" hoorde ik zeggen en ik geloof dat dat precies de les is die ik in Beesel geleerd heb. Uiteindelijk willen mensen niets liever dan samen mooie dingen maken, en verbonden zijn. Mensen willen gezien worden, niet in een hokje blijven zitten, maar elkaar tegenkomen. In onze film wordt het Draaksteken een verhaal in een verhaal over het gevecht tegen het kwaad.

Credits

Geluid in 't goeje is een productie van Docmakers in co-productie met NTR en kwam tot stand in het kader van Teledoc, met steun van NTR, het Nederlands Filmfonds en CoBO, ontwikkeld met steun van Limburg Film Office.

Scenario en Regie	Suzanne Raes
Producent	Ilja Roomans
Camera	Rob Hodselmans NSC
Geluid en Mixage	Alex Booy
Montage	Noud Holtman NCE
Research	Niki Janssen
Uitvoerend Producent	Lieke van den Ouwelant

Voor persvragen en interviewaanvragen: Ilja Roomans ilja@docmakers.nl 06-48233390

